

[Morten Lange.]

slag af denne art. Jeg forstår, at husmandsforeningerne ikke har hørt de taler, vi har hørt i dag, hvor det jo malende blev gjort klart for os, at det ikke alene var brødkornet, der ville stige ved denne foranstaltning, nej, foderkornet ville skam også stige enormt. Jeg må gå ud fra, at husmandsforeningerne, inden de gav deres tilslutning til dette forslag, har glemt at regne på, hvad det egentlig var, de tilsluttede sig. Vi fik nu stillet i udsigt, at de 10 mill. kr., som staten skulle putte i foretagendet, ville blive mange gange fordoblet for det kornsælgende landbrug, og jeg tror nok, at regningen i hovedsagen skulle honoreres af husmandsforeningernes medlemmer. Jeg forstår ikke, at husmandsforeningerne i den grad er blevet, hvad der vistnok i det parlamentariske sprog hedder en dikkende lammehale i det samlede landbrug, at man vil underskrive på en tilslutning til et forslag, der ligger så fjernt fra sædvanlig husmandspolitik, som det foreliggende forslag gør.

Imidlertid har vi gudskelov samtidig kunnet konstatere, at hermed har vi fået slået hul på det, som ellers næsten har været en fast regel i dansk politik, at når et enigt landbrug krævede et eller andet, så skulle det også efterkommes. Det er jo i virkeligheden politisk set en skrækindjagende form; men jeg har hørt den brugt så mange gange herinde, i hvert fald med meget stort eftertryk af en tidligere landbrugsminister. Man kan bedømme det på mange forskellige måder, man kan lægge meget i det; men der er ingen tvivl om, at hvis denne behandling her er skelsættende på nogen som helst måde — og det er da i hvert fald et lille skel den sætter — så er det i dette, at husmandsforeningerne ved at give deres tilslutning til et forslag af denne art har slået hul i den næsten politiske trossætning her i landet, at hvis landbruget bare kan enes, så kan det også få igennem, hvad det vil. Det er naturligvis klart, at sådan bør det ikke være; det skal være fornuft og almindelig afvejning, der skal afgøre, hvad der skal gennemføres, og ikke blot det, at det støttes af et enigt landbrug. I dette tilfælde er det efter min opfattelse en dårlig lov, man har søgt gennemført, og jeg er ganske enig med det flertal her i tinget, der vil afvise lovforslaget.

Det er muligt, vi skal lide under endnu en udvalgsbehandling; det forekommer mig, at forslagsstillerne ellers har fået tilstrækkelig tydeligt svar. Men hvorom alting er: det forekommer mig, at dette forslag er et dårligt forslag; jeg håber, at vi ser det kun én gang til og med et negativt resultat.

Bækgaard: Ved første behandling kunne jeg give mit partis tilslutning til lovforslaget, og vi havde ligesom forslagsstillerne håbet, at der, efterhånden som udvalgsarbejdet skred frem, var blevet flertal for dets gennemførelse. Men efter det, der står i betænkningen, er det desværre nok ikke tilfældet. Ja, så er der jo ikke stort mere at sige, end at det må vi tage til efterretning. Men jeg kan ikke lade være med at minde om, at så kommer det svært godt til at passe, hvad ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jens Chr. Christensen, sagde ved første behandling, at landbrugets venner her i tinget er i mindretal, en udtalelse, som jeg gerne vil takke for, fordi den i tiden mellem første og anden behandling har afsløret en ganske interessant og højst ejendommelig optræden fra de radikale medlemmer her i tinget — det gælder i særlig grad hr. Baunsgaard. Han talte ved første behandling usædvanlig hårdt imod forslaget, og han mener at tale på husmændenes vegne; men nøjagtig en uge efter sendte De samvirkende danske Husmandsforeninger alle medlemmer her i tinget den skrivelse, der er optrykt som bilag 2 i betænkningen, og som anbefaler lovforslaget. Skrivelsen er underskrevet af Peter Jørgensen, som, så vidt jeg ved, er næstformand i det radikale parti. Jeg synes, der er god grund til at spørge, om hr. Baunsgaard stadig vil beskyldte andre for hykleri og vildførelse m. m.

Om selve lovforslaget skal jeg ikke gøre mange bemærkninger, men kan slutte mig til det, forslagsstillerne allerede har sagt her ved anden behandling. Lad mig lige understrege, at det jo er rigtigt, at lovforslagets hovedformål er at hjælpe de økonomisk svage stillede brødkornsavlere — i parentes kan jeg sige, at dem findes der mange af — sådan at de ikke tvinges til at sælge kornet lige efter høst og til lave priser. Men dem ønsker flertallet altså ikke at hjælpe, og så er der vel ikke andet at